DOMSTOLENS DOM (første afdeling)
21. januar 1987 *

I sag 204/85

Vassiliki Stroghili, 244, rue de Luxembourg, Bertrange (storhertugdømmet Luxembourg), ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse,

sagsøger,

mod

Revisionsretten for De europæiske Fællesskaber, ved rettens sekretær Jean-Aimé Stoll som befuldmægtiget og Michael Becker som medbefuldmægtiget, bistået af advokat Luciette Defalque, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Revisionsretten for De europæiske Fællesskaber, 29, rue Aldringen,

sagsøgt,

støttet af

Androniki Vlachou, ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos denne, 18 A, rue des Glacis,

intervenient,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af den af Revisionsrettens sekretær i hans egenskab af ansvarlig for personaleanliggender den 26. november 1984 trufne afgørelse om fastansættelse af Androniki Vlachou, tjenestemand på prøve i lønklasse LA 6 tilknyttet »formandens sektor«,

har

* Processprog: Fransk.

DOMSTOLEN (første afdeling),

sammensat af afdelingsformanden F. Schockweiler, dommerne G. Bosco og R. Joliet,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 8. oktober 1986,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 23. oktober 1986,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 3. juli 1985, har Vassiliki Stroghili, der dengang var tjenestemand i lønklasse LA 7 i Revisionsretten for De europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand om annullation af den af Revisionsrettens sekretær den 26. november 1984 trufne afgørelse om fastansættelse af Androniki Vlachou, tjenestemand på prøve i lønklasse LA 6 tilknyttet »formandens sektor«.

2 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

3 Stroghili har gjort gældende, at der ved afgørelsen om fastansættelse af Vlachou er sket en tilsidesættelse af artiklerne 27 og 34 i tjenestemandsvedtægten (herefter benævnt vedtægten), idet afgørelsen blev truffet, selv om det var klart, at Vlachou ikke havde udvist tilstrækkelige kvalifikationer til at blive fastansat, ligesom afgørelsen er udtryk for magtfordrejning, idet den strider mod tjenestens interesser.

4 Sagsøgte, Revisionsretten, hvis påstande støttes af Vlachou, der er indtrådt som intervenient, har principalt påstået sagen afvist, og har til støtte herfor blandt andet anført, at Stroghili ikke har godtgjort, at der foreligger noget klagepunkt, som vedrører hende personligt, og at der består en aktuel og tilstrækkeligt kvalificeret søgsmålsinteresse for hende.

5 Stroghili har heroverfor anført, at hendes retlige interesse i at anlægge sag til prøvelse af afgørelsen om fastansættelse af Vlachou er tilstrækkeligt begrundet i

a) den interesse, hun som tjenestemand har i at bidrage til at påse, at den pågældende institution råder over tjenestemænd, der er kompetente, og som udviser en korrekt optræden,

b) den interesse, hun har i, at den græske oversættelsestjenestes arbejde og arbejdsklimaet dér ikke forringes på grund af en medarbejder, der ikke har de nødvendige egenskaber og kvalifikationer til at udføre de arbejdsopgaver, som han eller hun bliver pålagt,

c) den interesse, hun har haft i, at der ikke skete nogen forringelse af hendes muligheder for at blive forfremmet til lønklasse LA 6, hvilket spørgsmål må bedømmes på grundlag af forholdene på tidspunktet for sagens anlæg, og hendes interesse i ikke at blive udsat for en »ulovlig konkurrence« fra Vlachou's side i forbindelse med eventuelle udvælgelsesprøver med henblik på besættelse af stillinger i stillingsgruppe LA 5/LA 4.

6 Da Revisionsretten har påstået sagen afvist, må det undersøges, hvorvidt de i vedtægten fastsatte betingelser for en realitetsbehandling er opfyldt. Det bemærkes herved, at det fremgår af vedtægtens artikel 91, stk. 1, at kun sager anlagt til prøvelse af »en akt, der indeholder et klagepunkt« imod den pågældende sagsøger, kan antages til realitetsbehandling, og at det fremgår af Domstolens faste praksis (jfr. dommen af 1. juli 1964, Pistoj, 26/63, Sml. 1954-1964, s. 499, og dommen af 1. februar 1979, Deshormes, 17/78, Sml. s. 189), at kun afgørelser, som direkte og umiddelbart berører den pågældendes retsstilling, er omfattet af begrebet akt, der indeholder et klagepunkt.

7 Ingen af de af Stroghili anførte forhold understøtter sagsøgerens anbringende om, at fastansættelsen af Vlachou er udtryk for en akt, der indeholder et klagepunkt imod sagsøgeren.

8 Det bemærkes herved, at de ovenfor under a) og b) nævnte interesser ikke kan anses for interesser, som tjenestemænd og ansatte individuelt kan påberåbe sig, idet disse interesser udelukkende er den pågældende institutions, og det henhører under denne at indrette sine tjenestegrene og sikre, at disse fungerer formålstjenligt.

9 Ifølge Domstolens praksis (jfr. dommen af 30. juni 1983, Schloh, 85/82, Sml. s. 2105) kan sådanne interesser, der ikke har nogen sammenhæng med en forringet retsstilling for dem, som påberåber sig dem, ikke begrunde, at en sag antages til realitetsbehandling, idet en tjenestemand eller ansat »ikke [har] kompetence til at handle i lovens eller institutionernes interesse og [kun] til støtte for et annullationssøgsmål vedrørende en udnævnelse [kan påberåbe sig klagepunkter, der vedrører ham personligt]«.

10 Hvad angår den ovenfor under c) nævnte interesse, kan denne heller ikke påberåbes til støtte for, at fastansættelsen af Vlachou skulle være udtryk for en akt indeholdende et klagepunkt imod Stroghili, idet sagsøgeren ikke deltog i den udvælgelsesprøve, efter hvilken Vlachou blev udnævnt til tjenestemand på prøve, og heller ikke opfyldte betingelserne for at blive forfremmet til lønklasse LA 6 på det tidspunkt, da Vlachou blev fastansat i denne lønklasse.

11 Hvad angår det af Stroghili anførte om, at hun havde en interesse i, at der ikke skete nogen forringelse af hendes muligheder for at blive forfremmet til lønklasse LA 6 efter fastansættelsen af Vlachou, samt en interesse i ikke at blive udsat for en »ulovlig« konkurrence fra dennes side ved eventuelle senere udvælgelsesprøver med henblik på besættelse af stillinger i stillingsgruppe LA 5/LA 4 i Revisionsretten, bemærkes, at disse interesser i realiteten er af fremtidig og hypotetisk art og derfor ikke som sådan opfylder de betingelser, der udtrykkeligt fremgår af Domstolens praksis.

12 Sagen må herefter afvises, idet der ikke kan antages at foreligge nogen akt, der indeholder et klagepunkt imod sagsøgeren.

Sagens omkostninger

13 I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne selv deres egne omkostninger i forbindelse med sager anlagt af tjenestemænd, jfr. dog artikel 69,

stk. 3, andet afsnit. I henhold til sidstnævnte bestemmelse kan Domstolen dømme en part til at betale modparten de omkostninger, som Domstolen skønner, at den pågældende har forvoldt modparten unødvendigt eller af ond vilje.

14 Revisionsretten har nedlagt udtrykkelig påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, idet det anføres, at sagsøgeren har anlagt sagen, selv om sagsøgte flere gange skriftligt og mundtligt gjorde hende opmærksom på de faktiske og retlige omstændigheder, der måtte lede til den antagelse, at sagen åbenbart måtte afvises.

15 Da det må lægges til grund, at Stroghili har anlagt sagen, selv om hun uden videre måtte påregne, at denne i overensstemmelse med vedtægten og Domstolens faste praksis ville blive afvist, bør hun dømmes til at betale sagsøgtes omkostninger.

16 Da sagsøgeren har tabt sagen, bør hun ligeledes dømmes til at betale intervenientens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser,

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sagsøgtes og intervenientens omkostninger.

Schockweiler Bosco Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 21. januar 1987.

P. Heim
Justitssekretær

F. Schockweiler
Formand for første afdeling